

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 23. juli 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk

RLL/ J.nr. 2007-3402

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. juni 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 481 (SOU Alm. del), stillet af Marianne Jelved (RV).

Spørgsmål nr. 481:

"I "Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier" foreskrives det, at kommunerne skal sætte ind med aktiv handling, hvis det vurderes, at der er risiko for, at anbragte børn og deres forældre mister evnen til at kommunikere med hinanden. (Afsnit 476, jf. også punkterne 278 og 459). Vil ministeren oplyse, hvorledes kommunerne foretager denne risikovurdering, og hvilke handlinger der normalt efterfølgende iværksættes?"

Svar:

Det er af stor betydning for barnets eller den unges forhold under anbringelsen, at der så vidt muligt opretholdes en positiv kontakt med forældrene. Uanset evnerne som forældre vil forældrene ofte spille en stor rolle i barnets bevidsthed. Derfor er det vigtigt at være meget opmærksom på barnets forhold til de nære relationer under en anbringelse, hvilket naturligvis også gælder for børn og unge med anden etnisk baggrund end dansk, der anbringes udenfor hjemmet.

I nogle tilfælde kan der være risiko for, at forældrene og barnet eller den unge mister evnen til at kommunikere med hinanden, fx hvis forældrene ikke taler tilstrækkeligt dansk. I sådanne tilfælde kan der være behov for særlige tiltag med henblik på at sikre en fortsat, positiv kontakt mellem forældre og barn. Disse tiltag kan fx bestå i en styrkelse af forældrenes danskundskaber, støtte under samværet eller tiltag til at styrke barnets eller den unges vedligeholdelse af sit modersmål.

Mig bekendt findes der ikke statistiske oplysninger om, hvor ofte kommunerne iværksætter sådanne tiltag, eller hvordan disse fordeler sig mellem de respektive tiltag.

En afdækning af, hvorvidt der er behov for et eller flere tiltag med henblik på at sikre, at barn og forældre fortsat kan kommunikere med hinanden, skal ske i den lovpligtige udredning af barnets forhold efter servicelovens § 50, hvor kommunen skal anlægge en helhedsbetragtning af barnets forhold, herunder afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket.

Bliver man i forbindelse med undersøgelsen opmærksom på mulige problemer af ovenstående karakter, bør der tages højde for disse i barnets handleplan, ligesom der kan igangsættes støtte til forældrene under anbringelsen, hvis det vurderes at være relevant.

Der kan ligeledes opstå behov på et senere tidspunkt, som ikke har været til stede ved § 50-undersøgelsen. Jeg skal i den sammenhæng henvise til kommunernes forpligtelse efter servicelovens § 70 til at følge op på indsatsen og revidere handleplanen.

Karen Ellemann

/ Mikkel Boje Nielsen